

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa Unii dotyczące pomocy państwa, m.in. wymóg efektu zachęty przewidziany w pkt 50 komunikatu Komisji „Wytoczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020”⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że zgodny z nimi jest program pomocy, który umożliwia producentowi energii ze źródeł odnawialnych ubieganie się o wypłatę pomocy państwa po rozpoczęciu prac nad projektem, jeżeli przepis krajowy przyznaje prawo do uzyskania wsparcia każdemu producentowi, który spełnia warunki określone w ustawie i nie pozostawia właściwemu organowi żadnej swobody uznania w tym zakresie?
- 2) Czy wykluczone jest, by pomoc państwa stwarzała efekt zachęty w każdym wypadku, gdy inwestycja, na przeprowadzenie której ma zostać udzielona pomoc, została zrealizowana ze względu na zmianę warunków pozwolenia środowiskowego nawet jeżeli, jak w niniejszej sprawie, wnioskodawca prawdopodobnie zakończyłby swoją działalność ze względu na bardziej rygorystyczne warunki pozwolenia, gdyby nie otrzymał pomocy państwa?
- 3) Czy – biorąc pod uwagę, m. in. rozważania Trybunału Sprawiedliwości w wyroku w sprawie C-590/14 P⁽²⁾ (pkt. 49 i 50) – w przypadku, w którym Komisja, tak jak w niniejszej sprawie, w decyzji dotyczącej pomocy państwa uznała zarówno istniejący program pomocy, jak i planowane zmiany do niego za zgodne z rynkiem wewnętrznym, a państwo wskazało m.in., że będzie stosować istniejący program pomocy tylko do określonej daty, mamy do czynienia z nową pomocą w rozumieniu art. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 2015/1589⁽³⁾, jeżeli istniejący program pomocy jest na podstawie obowiązujących przepisów nadal stosowany po dacie wskazanej przez państwo?
- 4) Czy w przypadku gdy Komisja postanowiła w późniejszym czasie nie wnosić zastrzeżeń wobec programu pomocy stosowanego z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE, osoby, które mają prawo do otrzymania pomocy operacyjnej, mogą złożyć wniosek o wypłatę pomocy również w odniesieniu do okresu poprzedzającego decyzję Komisji, o ile zezwalają na to krajowe przepisy proceduralne?
- 5) Czy wnioskodawca, który złożył wniosek o pomoc operacyjną w ramach programu pomocy i który rozpoczął realizację projektu spełniającego warunki uznane za zgodne z rynkiem wewnętrznym w czasie, gdy program pomocy był stosowany zgodnie z prawem, ale który złożył wniosek o pomoc państwa w czasie, gdy program pomocy został przedłużony bez powiadamiania Komisji, ma prawo do otrzymania pomocy, niezależnie od zasady określonej w art. 108 ust. 3 TFUE?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, C 200, s. 1.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 26 października 2016 r., DEI/Komisja, C-590/14 P, ECLI:EU:C:2016:797).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 30 września 2020 r. – Invest Fund Management AD / Komisija za finansow nadzor**

(Sprawa C-473/20)

(2020/C 433/40)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Invest Fund Management AD

Strona pozwana: Komisija za finansow nadzor

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie jest nadane przez prawodawcę znaczenie pojęcia „zasadnicze elementy” prospektów, wskazanego w art. 72 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ([...] Dz.U. L 302, z dnia 17.11.2009 R., s. 32)?

- 2) Czy art. 69 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE należy interpretować w ten sposób, że każda zmiana minimalnych wymaganych informacji w prospektach, przewidzianych w załączniku I tabela A, zawsze jest objęta pojęciem „zasadnicze elementy”, określonym w art. 72 tej dyrektywy, co wymaga aktualizacji tych informacji we właściwym czasie?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy należy przyjąć, że informacja dotycząca zmiany składu osobowego członków rady dyrektorów danej spółki zarządzającej, którzy nie są członkami wykonawczymi i którym nie powierzono zarządzania, jest objęta zakresem pojęcia „zasadnicze elementy”, wskazanego w art. 72 dyrektywy 2009/65/WE?
- 4) Czy art. 99a lit. r) dyrektywy 2009/65/WE należy interpretować w ten sposób, że nałożenie sankcji na spółkę zarządzającą – w odniesieniu do każdego z zarządzanych przez nią funduszy inwestycyjnych – jest dopuszczalne jedynie w wypadkach systematycznego nieprzestrzegania obowiązków związanych z udzielanymi inwestorom informacjami, nałożonych zgodnie z krajowymi przepisami mającymi na celu transpozycję art. 68–82 dyrektywy 2009/65/WE?

(¹) Dz.U. 2009, L 302, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy) w dniu 1 października 2020 r. – Vodafone Kabel Deutschland GmbH / Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sprawa C-484/20)

(2020/C 433/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca apelację: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Strona powodowa i druga strona w postępowaniu apelacyjnym: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 62 ust. 4 dyrektywy 2015/2366 (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie regulacji lub praktyce krajowej, która ustanawia system przejściowy, w ramach którego, w przypadku zawartych z konsumentami stosunków zobowiązaniowych o charakterze ciągłym, zgodny z odpowiednim krajowym przepisem transponującym [dyrektywę] zakaz pobierania opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych i za usługi płatnicze ma zastosowanie tylko wtedy, gdy stosunek zobowiązaniowy, z którego wynika ta opłata, powstał po dniu 13 stycznia 2018 r., zakaz ten nie ma natomiast zastosowania wtedy, gdy taki stosunek zobowiązaniowy powstał przed dniem 13 stycznia 2018 r., chociaż przetwarzanie (kolejnych) transakcji płatniczych nie rozpoczęło się przed dniem 13 stycznia 2018 r.?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. 2015, L 337, s. 35).